

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/1094/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413217510
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4413217510.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: A. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., R. XX, zastúpená Mgr. Máriou Špacírovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, Rákocziho 12, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľky: Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS so sídlom Nitra, Petzwalova 12, IČO: 42 205 735, proti odporcovi: Rapid life životná poisťovňa, a. s. so sídlom Košice, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22. júla 2014 č. k. 5C/184/2013-111, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. 3C/3163/2012, vydaného dňa 19. 01. 2012 Arbitrážnym súdom Košice v právnej veci navrhovateľky: A. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., R. XX, zastúpená advokátkou Mgr. Máriou Špacírovou so sídlom Nové Zámky, Rákocziho 12, proti odporcovi: Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904 a to až do právoplatného skončenia konania v predmetnej veci. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 40 ods. 2, § 41 ods. 1 veta prvá zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rozhodcovskom konaní) a zistením, že rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 28. 06. 2013 a návrh na jeho zrušenie navrhovateľka účinne podala dňa 24. 07. 2013, teda v zákonom určenej lehote na podanie tohto návrhu. Vzhľadom na skutočnosti uvádzané v návrhu dospel súd prvého stupňa k záveru, že je potrebné preskúmať rozhodcovský rozsudok, ako aj samotné rozhodcovské konanie. Mal pritom za to, že okamžitým výkonom rozhodcovského rozsudku by navrhovateľke hrozila závažná ujma, preto využil možnosť odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Okrem toho zdôraznil, že vyhovením návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia súd neprejudikuje konečný výsledok konania, pretože pokiaľ aj súd odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, neznamená to, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia musí byť v konečnom dôsledku, pri rozhodovaní o veci samej považovaná za opodstatnenú.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie odporca, odôvodniac ho tým, že rozhodnutie považuje za nezákonné, neoprávnene a hrubo zasahujúce do jeho práv priznaných mu právoplatným rozhodnutím. Zdôraznil pritom, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je premetom žaloby o zrušenie, má charakter právoplatného rozhodnutia súdu. Keďže išlo o právoplatné rozhodnutie, ktorému predchádzalo rozhodcovské konanie, aj všeobecný súd by mal túto okolnosť brať na vedomie, a teda povolenie odkladu vykonateľnosti by sa malo opierať naozaj o výnimočné, a v tom ktorom prípade existujúce skutkové okolnosti, ktoré musia byť v odôvodnení presne uvedené. Okrem toho mal za to, že súd v prípade povolenia odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku prelamuje účinky právoplatného rozhodcovského rozsudku ešte pred rozhodnutím vo veci samej, preto by k odkladu vykonateľnosti malo dôjsť v celkom výnimočných a odôvodnených prípadoch a po dôkladnom preskúmaní všetkých okolností, na základe ktorých sa odklad povoľuje. Dodal, že zmena, či odklad vykonateľnosti takýchto

rozhodnutí musí byť riadne zdôvodnená. S poukazom na uvedené bol toho názoru, že rozhodnutie súdu je predčasné, vychádzajúce z hypotetických a ničím nepodložených skutočností. Výkon, resp. možnosť podania návrhu na vykonanie právoplatného exekučného titulu odporcom nemohol byť bez ďalšieho predpokladom odôvodňujúcim hrozbu závažnej ujmy navrhovateľke. Preto namietal, že napadnuté uznesenie je arbitrárne, nepreskúmateľné a nezákonné, v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 OSP v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 OSP a § 169 OSP. Keďže napadnutým uznesením súd bránil odporcovi vo výkone právoplatného rozhodnutia, bez uvedenia relevantných skutočností, nebolo možné ho považovať za zákonné uznesenie, a preto bol odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku v tomto prípade nezákonným zásahom do právoplatne priznaných práv odporcu. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Navrhovateľka, ani vedľajší účastník na strane navrhovateľky sa písomne k odvolaniu odporcu nevyjadrili.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na odvolacom pojednávaní (podľa § 214 ods. 2 OSP) a po jeho preskúmaní dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka sa svojím návrhom zo dňa 23. 07. 2013 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41, Košice, sp. zn. 3C/3163/2012 z 19. 01. 2012, v rámci ktorého požiadala súd, aby v zmysle § 40 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice sp. zn. 3C/3163/2012 zo dňa 19. 01. 2012 na čas do rozhodnutia vo veci samej. Návrh odôvodila tým, že právomoc rozhodcovského súdu zakladá rozhodcovská doložka uvedená v časti XV. všeobecných poisťných podmienok, v zmysle ktorých poisťovňa určila na prejednanie všetkých sporov rozhodcovský súd. Namietala, že rozhodcovská doložka bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká bola neplatná, čím došlo k porušeniu jej práv ako spotrebiteľa. Na základe tejto doložky došlo k vydaniu rozsudku rozhodcovského súdu, aj keď k tomu nemalo dôjsť, pretože rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá a právomoc rozhodcovského súdu nebola daná.

O návrhu navrhovateľky o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením tak, že odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. 3C/3163/2012, vydaného dňa 19. 01. 2012 Arbitrážnym súdom Košice v právnej veci navrhovateľky: A. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., R. XX, zastúpená advokátkou Mgr. Máriou Špacírovou so sídlom Nové Zámky, Rákocziho 12, proti odporcovi: Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, a to až do právoplatného skončenia konania v predmetnej veci. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca.

Podľa § 40 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podstata odkladu vykonateľnosti rozhodnutia (v danom prípade rozhodcovského rozsudku) spočíva v tom, aby nedošlo jeho výkonom k ujme na právach účastníka konania, ktorá by mohla mať z hľadiska následkov nenapraviteľné účinky. V podstate ide o rozhodnutie, ktoré má charakter dočasný a najmä predbežný, ktoré môže byť zrušené, ak pominú dôvody, pre ktoré bola vykonateľnosť rozhodnutia odložená. Podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku samo osebe nemá vplyv na vykonateľnosť rozhodnutia, aby však nebol zmarený účel a cieľ takéhoto návrhu skôr, ako bude o tomto návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodnuté, zákon súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, dáva možnosť rozhodnúť na návrh účastníka o odklade vykonateľnosti (§ 40 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Zb.). Vyhovením návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia súd neprejudikuje konečný výsledok konania. Pokiaľ teda súd v zmysle uvedeného ustanovenia odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, neznamená to, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia musí byť v konečnom dôsledku (pri rozhodovaní o veci samej) považovaná za opodstatnenú, a teda nebola týmto rozhodnutím ani spochybnená záväznosť a materiálna vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, v dôsledku čoho odvolací súd zastal názor, že súd prvého stupňa vec správne právne posúdil.

Pokiaľ odporca namietal, že napadnuté rozhodnutie je pre nedostatok odôvodnenia nepreskúmateľné, odvolací súd ani túto námietku odvolateľa nepovažoval za dôvodnú.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávanú vec, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zrozumiteľne a v značnom rozsahu vysvetlil.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odporca neopodstatnene namieta, že postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ako ani vo veci nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.